

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976

החלטה 08-14

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד יונתן ברג

לבין:

הנקבלת

ד"ר רקפת רודריגז

ע"י ב"כ - עו"ד ערן קייזמן

ה ח ל ט ה

הקובלנה

1. ד"ר רקפת רודריגז (להלן – **ד"ר רודריגז או הנקבלת**) הינה רופאה מורשה ובעלת תואר מומחה בפסיכיאטריה.

מר [REDACTED] (להלן – **המטופל**), שוחרר מאישפוז של שנתיים וחצי בבית החולים הפסיכיאטרי אברבנאל, עם אבחנה של סכיזופרניה פראנואידית. במחצית שנת 2006, או בסמוך לכך, הוא הופנה להמשך טיפול אצל הנקבלת, שהיא כאמור, רופאה פסיכיאטרית בעלת מרפאה הנמצאת בביתה.

2. כנטען בכתב הקובלנה, שהוגש ע"י המשנה למנכ"ל משרד הבריאות ביום 15.9.2010, כשבועיים לאחר תחילת הטיפולים עבר הקשר הטיפולי בין המטופל לנקבלת לפסים אישיים ואינטימיים, שכללו קיום יחסי מין במרפאה, שהות המטופל שעות רבות בביתה של הנקבלת, ובהמשך הוא עבר ללון בביתה (סעיף 6 לכתב הקובלנה).

בהמשך הדברים, עבר המטופל להתגורר בביתה של הנקבלת וסייע לה בעבודות הבית ובטיפול בילדיה הקטנים. כאמור בקובלנה, מערכת היחסים בין הנקבלת למטופל כללה אף נטילת סמים בכמויות גדולות, תוך שהנקבלת מספקת לו מרשמים לריטלין, למרות עברו כמכור לסמים.

3. עוד נטען בקובלנה, כי בחדש אפריל 2007, במהלך טיול למצפה רמון, עזבה הנקבלת את המטופל בשולי הכביש בדמותו במצב פסיכוטי פראנואידי, ולא דאגה לדווח לגורם נוסף שיטפל בו. במצב זה ביצע המטופל ניסיון אבדני ע"י חיתוך ורידיו, ולאחר מכן חזר להתגורר עם הוריו (סעיף 10 לכתב הקובלנה).

בתאריך 2.7.2007 כתבה הנקבלת חוות דעת על מצבו הנפשי של הנקבל לצורך הליך פלילי שהתנהל נגדו. בחוות הדעת כתבה הנקבלת כי המטופל נמצא במסגרת טיפול אמבולטורי במרכז לבריאות הנפש ביפו, למרות שהוא היה בטיפול בלבד. בחוות הדעת לא ציינה הנקבלת את מהות הקשר האישי והאינטימי שנוצר בינה לבין המטופל.

על כל אלה, מיוחסת לנקבלת התנהגות שאינה הולמת רופאה מורשה ורשלנות חמורה במילוי תפקידה, כאמור בסעיפים 41(1) ו- (3) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976. יצויין, כי התלונה, שהיוותה בסיס לקובלנה, הוגשה על-ידי המטופל נגד הנקבלת כשנה וחצי לאחר האירועים.

דו"ח ועדת המשמעת

4. בעקבות הגשת הקובלנה, התמנתה ועדת משמעת כדי לדון בה, בהרכב: פרופ' טיבריו עזרי – יו"ר, פרופ' עמר בונה ועו"ד עירית אלטשולר – חברים. הוועדה קיימה שמונה דיונים, שמעה עדויות וקיבלה ראיות.

בדוח ארוך ומפורט שהגישה הוועדה ביום 4.7.13, תוך ניתוח יסודי של העובדות והמחלוקות, מציינת הוועדה כי השאלה המרכזית בתיק זה הינה, האם התקיימו יחסי מטפלת – מטופל בין הנקבלת למתלונן, בעת קיום הקשרים האינטימיים ביניהם. בתארה את מערכת היחסים בין השניים, קבעה הוועדה כדלהלן:

"בין השניים התפתחה בסמוך להיכרותם מערכת יחסים אינטימית, רומנטית, אך ללא ספק מערכת יחסים זוגית של ממש, עם חום נעימות וליטופים... המתלונן עבר לגור אצל הנקבלת לאחר זמן קצר, חי איתה חיי שיתוף והיכרות חלק בלתי נפרד מחיי המשפחה ומשק הבית..."

אין מחלוקת כי שניהם תפסו את עצמם כבני זוג ולא הסתירו זאת, ואין ספק כי נפגשו בעקבות פניית המתלונן (המטופל) אל הנקבלת במסגרת עיסוקה כפסיכיאטרית. הנקבלת אינה מכחישה זאת, אך השאלה היא, האם החלה מערכת יחסים טיפולית קודם לתחילתה של מערכת היחסים האישיים" (סעיף 5.1 לדוח הוועדה).

5. לאחר ניתוח קפדני ומדוקדק של העדויות ששמעה, הגיעה הוועדה למסקנה כי קיים חוסר בהירות לגבי שאלה זו של תחילת היחסים האינטימיים בין השניים והאם אלה התקיימו, מלכתחילה במהלך הטיפול. כדברי הוועדה:

"...משאירועים הקשורים בקיום מערכת יחסים טיפולית בין המתלונן לנקבלת, כפי שטוען המתלונן וכאמור בקובלנה... לא התבהרו, ועומדות בפנינו גירסה מול גירסה, ובהתחשב בכך שנטל ההוכחה הוא על הקובל, אנו מוצאים כי הקובל לא עמד בנטל ההוכחה לענין קיום מערכת יחסים אישיים ומיניים בין מטפלת למטופל" (סעיף 5.14, בעמוד 33 לדוח הוועדה).

לפיכך, החליטה הוועדה לזכות את הנקבלת מפרט זה בכתב הקובלנה.

6. לעניין האשמה בשימוש בסמים ובמתן מרשמים ממכרים למטול – הכחישה זאת הנקבלת מכול וכול, וטענה כי המרשמים ניתנו לו לצרכים רפואיים בלבד.

מסקנות הוועדה לגבי אישומים אלה הייתה כדלהלן:

"עמדתנו היא, כי הקובל לא עמד בנטל ההוכחה נכונה גם באשר לשאר פרטי הקובלנה, שהעובדות לגביהם לא הוכחו (מתן רישולין בכמויות מעבר למקובל, שידול להשתמש בסמים, שידול לרשום מסמכים כוזבים על שם אחרים, מתן אפשרות להצטרף לדיונים של מטופלים אחרים)".

7. לגבי השארתו של המטופל לבדו בכביש בעת שסבל מהתקף פסיכוטי, קיבלה הוועדה את גירסת הנקבלת לגבי התנהגותו האלימה של המטופל בעת האירוע, וחששה לפגיעה בה ובילדיה. בנוסף, דאגה הנקבלת לכך שהמטופל יתקשר לאחיו אשר בא לאוספו. כקביעת הוועדה:

" לכן בנסיבות אלה, התנהגותה של הנקבלת שהייתה בקשר טלפוני עם המתלונן, גם לדבריו, ובסופו של דבר השפיעה עליו להתקשר לאחיו שבא לאוספו, אינה התנהגות בלתי הולמת רופא".

8. הוועדה המליצה להרשיע את הנקבלת, על סמך הודאתה, בעריכת חוות דעת כוזבת, אותו מסרה למטופל לצורך משפט פלילי בו הועמד לדין – ובכך היא עברה עבירה של התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 141(1) לפקודת הרופאים.

בבואה לשקול את אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבלת, ציינה הוועדה – בדוח הנוסף שהגישה ביום 2.3.14 - כי הנקבלת זוכתה ממרבית המעשים החמורים שיוחסו לה, לרבות קיום יחסים אינטימיים עם מטופל בעת שהתקיימו יחסי מטפל-מטופל, שימוש בסמים אסורים, מתן רישולין שלא לצורך, וכיו"ב.

כמו-כן, התחשבה הוועדה בזמן הממושך שחלף מאז האירועים - כשמונה שנים - במצבה הנפשי והכלכלי הקשה של הנקבלת, ובהודאתה במתן תעודה רפואית כוזבת למטופל לצורך משפט פלילי שהיה לו - מעשה שבו הורשעה הנקבלת ע"ס הודאתה.

לאחר ששקלה את מכלול נסיבות המקרה, המליצה הוועדה להטיל על הנקבלת אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך חדש אחד.

החלטה

9. לאחר שקראתי ובהנתי את הדוחות המפורטים והענייניים של ועדת המשמעת – הן לענין הכרעת הדין והן לענין העונש המוצע - וכן את חומר הראיות עליו התבססו הדוחות, הנני סבור כי הוועדה שקלה אל נכונה את כול נסיבות הפרשה לאשורן, טרם הגיעה למסקנות אליהן הגיעה.

נוכח אי הבהירות לגבי מועד תחילת היחסים האינטימיים בין הנקבלת למטופל, והספק שניקר בלב חברי הוועדה האם יחסים אלה התקיימו בעת ששררו בין השניים יחסי מטפל-מטופל – לא היה מנוס מהמסקנה כי המיוחס לנקבלת בפרשה זו בכתב הקובלנה לא הוכח די צורכו.

אותם דברים אמורים גם באשר ליתר פרטי הקובלנה מהם זוכתה הנקבלת, שלא הוכחו די צרכם, כפי שקבעה הוועדה.

10. כאן המקום לציין ולהדגיש את עבודתה היסודית והמאומצת של ועדת המשמעת ואת הדוח המפורט והבהיר שהגישה, לאחר שקיימה שמונה ישיבות בהן שמעה עדים וקיבלה ראיות. זאת לדעת ולהדגיש, כי הוועדה שומעת את העדויות מכלי ראשון, ובידה האפשרות להתרשם ישירות ובאופן בלתי אמצעי מהעדויות ומחומר הראיות המוצג בפניה.

ככלל, גישתי היא כי יש לאמץ את המלצות הוועדה, שלה היתרון של שמיעת העדויות באופן ישיר ושל התרשמות בלתי אמצעית מהן - במיוחד לגבי ממצאים עובדתיים - למעט במקרים יוצאי דופן, שמקרה זה אינו נמנה עמהם.

11. סוף דבר – הנני סומך ידיי ומאמץ את מסקנות הוועדה והמלצותיה, וגוזר על הנקבלת, ד"ר רקפת רודריגז, אמצעי משמעת של התליית רישיון לעסוק ברפואה למשך חדש ימים, שתחילתו ביום 15.5.14.

ניתנה היום 3.4.14, ג' ניסן תשע"ד.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשטרום, שופט (בדימוס)